

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010684
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2120010684.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému JUDr. J. H., pre prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 31. 07. 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa obžalovaný

JUDr. J. J u N. í k , nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom
S. XXX,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava pod č. 1 Pv 187/18/2207-46 zo dňa 17. 03. 2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ako štatutár Poľovníckej organizácie KARPATSKÉ POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE v presne nezistenom čase od 06. 09. 2016 najneskôr do 25. 01. 2018 na parcele registra „C“ č. XXXX/X, o výmere 505.520 m², vedenej ako lesné pozemky, ktorej vlastníkom je SR - LESY Slovenskej republiky, š. p., Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica, v katastrálnom území obce Lošonec, konkrétne na GPS súradniciach 48.494840, 17.365392, pričom uvedená parcela je súčasťou chráneného vtáčieho územia Malé Karpaty, ktoré bolo vyhlásené vyhláškou MŽP SR č. 216/2005 Z. z. na účely zachovania biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých druhov vtákov, patriaceho do európskej sústavy chránených území NATURA 2000, kde platí druhý stupeň ochrany v zmysle zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, umožnil bez príslušného povolenia postavenie stavby „skladu krmiva“, ktorá podľa situácie a dispozičného riešenia má charakter chaty, čím konal v rozpore s ustanovením § 55 ods. 1 Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ako i § 13 ods. 2 písm. b), § 26 ods. 5, § 28 ods. 2 Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, pričom touto výstavbou poškodil biotop európskeho významu Lk 1 Nížinné a podhorské kosné lúky v celkovom rozsahu 12.744 eur,

o s l o b o d z u j e ,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18. 03. 2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvineného JUDr. Michala Jurovčíka pre prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na tom skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Okresný súd Trnava rozhodol dňa 05. 10. 2021 rozsudkom, sp. zn. 3T/23/2020, ktorým uznal obžalovaného JUDr. J. H. za vinného z prečinu ohrozovania a poškodzovania životného prostredia podľa § 300 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na skutkovom základe bližšie tam špecifikovanom, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 2.500 eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5To/8/2022 zo dňa 10. 11. 2022, napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že úlohou prvostupňového súdu bude opätovne vykonať hodnotenie dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. skutočností, ktoré z neho vyplynuli a opätovne meritórne rozhodnúť, naformulovať skutkovú vetu rozhodnutia tak, aby zodpovedala ustanoveniu § 163 ods. 3 Trestného poriadku a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodniť, aby zodpovedalo ustanoveniu § 168 Trestného poriadku.

Pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu na prejednanie veci okresný súd nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vzhľadom na vyjadrenie súhlasu obžalovaného so zmenou zákonného sudcu, ku ktorej zmene došlo ku dňu 01. 06. 2022, nebolo potrebné vykonať znova, a opätovne zhodnotil vykonané dôkazy.

Postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal uplatnené nároky poškodených na náhradu škody, pričom zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Mgr. GaU.vej, poverenej Okresným úradom Trnava, zo dňa 08. 01. 2020 (č. l. 92 - 96) vyplynulo, že si nárok na náhradu škody neuplatňuje, a túto skutočnosť potvrdila Mgr. E. M. aj na hlavnom pojednávaní. Rovnako zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Ing. Petra Pažického, splnomocneného zástupcu štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky, zo dňa 08. 01. 2020 (č. l. 80 - 84) vyplynulo, že si nárok na náhradu škody neuplatňuje.

Po tom, čo obžalovaný JUDr. J. H. po prednese obžaloby a po poučení súdom urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd pristúpil k jeho výsluchu. Obžalovaný (č. l. 246 - 249) uviedol, že bol štatutár poľovníckeho združenia, ktoré užíva poľovný revír Majdán. Ako štatutár podával dve žiadosti - žiadosť o udelenie súhlasu od Lesy Slovenskej republiky o umiestnenie skladu krmiva a žiadosť o vydanie rozhodnutia o povolenie výnimky užívať lesný pozemok. Tieto dokumenty mal on, resp. Karpatské poľovnícke združenie, doručené. To je všetko, čo on vo vzťahu ku skutku urobil. Nedával žiadne súhlasy ani pokyny nikomu na to, aby tam bolo niečo zhotovené, umiestnené alebo odstránené, reálne nič neobjednal, nikomu nevolal, nič nezaplatil. Žiadnu konštrukciu on reálne nedovolil, ani ju tam neumiestnil. Po tom, ako sa začalo trestné stíhanie, urobili sa opatrenia na to, aby sa konštrukcia odstránila. Dnes je to v stave, že je to prekultivované, biotop nie je žiadnym spôsobom narušený, bola tam nanosená hmotá z kosenia lúk, vysemenili sa tam trávy, aby došlo k obnove čím skôr. Ako prebiehala výstavba dotknutej stavby, povedať nevie. Nevie, kto reálne sa fyzicky na výstavbe zúčastnil. Stavba bola realizovaná rámcovo v roku 2016. V rokoch 2016 - 2017 sa na mieste činu nachádzal máličkokrát, bol v revíri, predpokladá, že tam ani nebol, chodili tam ľudia, ktorí tam poľovali. Najskôr tam bol s vyšetrovateľom a bolo to prvýkrát, čo stavbu videl. Konštrukciu stavby tvorili tri unimobunky, čo vie zo znaleckého posudku a z toho, že tam bol so znalcom. Keď bol na mieste s vyšetrovateľom, stavba bola vlastne doskami opláštený pravdepodobne skelet vytvorený unimobunkami, so strechou, s oknami. Interiér popísať nevie. Na príslušný úrad podával žiadosť o umiestnenie skladu krmiva, nevie však, či bol realizovaný. On povolenie získal, konkrétne vo veci nič nerobil, žiadnym spôsobom na tom neparticipoval, zariadenie ani nevyužíval. Pred umiestnením stavby bol na mieste viackrát, bola ho horská lúka, miesto sa volá Ondrišková. Bol tam posed, chodieval tam a vie, ako to miesto dnes vyzerá, stavba sa tam nenachádza, nevie, kto ju odstránil. Nevie, či podklad pod stavbou bol nejakým spôsobom upravovaný. Hoci má právnické vzdelanie, v čase podávania žiadosti na príslušné orgány nemal vedomosť o tom, že na výstavbu na danom mieste je potrebné povolenie, resp. že je to zo zákona zakázané, lebo v rámci poľovných revírov je na Slovensku tisíce podobných konštrukcií, poľovníci to vždy robievali, vykopalo sa to jednoducho krompáčom. Keď bol na mieste s vyšetrovateľom, nepozeral, či stavba mala komín, podľa znaleckého posudku mala. V prítomnosti

vyšetrovateľa v interiérovej časti neregistroval prípravné práce na pripojenie elektriky, vody a kanalizácie do toaliet, čo vie, neboli tam realizované.

V rámci odstraňovania rozporov vo výpovedi obžalovaného bola postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná časť zápisnice z prípravného konania zo dňa 20. 12. 2019 (č. I. 60 - 63) a časť zápisnice z prípravného konania zo dňa 09. 01. 2020 (č. I. 65 - 69), keď sa obžalovaný vyjadroval odlišne k svojej účasti na predmetnej stavbe, k čomu obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravda, že takto vypovedal, vždy hovoril „my“ ako poľovníci. Medzi poľovníkmi bol dopyt na vytvorenie zariadenia, ale on reálne úkony nerobil. Vo svojej výpovedi tiež uviedol, že je to komunita poľovníkov, ktorá veci asi realizovala. On sám to nespravil, ani nedával na to pokyny. On je osoba, ktorá súhlas žiadala, ale nie je preukázané, že nejaký súhlas on dal. Pravdepodobne to realizovali ľudia, ktorí tam poľovali. Sú to ľudia, čo poľujú, ale aj tí, čo majú uzatvorené zmluvy. Pokiaľ hovoril, že nemá vedomosť o tom, že by to bolo nelegálne, neznamená to, že on dal niekomu nejaký súhlas, že má ísť niečo robiť, stavať, kopať. Ak je v domnení, že je to legálne, neznamená to, že to urobil. On zabezpečoval písomnú agendu - dve žiadosti, ale nevykonával žiadne úkony, aby sa tam činnosti vykonávali. V lese bol minimálne. Čo sa týka rozporu podkladu pod chatou, informácie mal od ľudí, identifikoval to znalec. Odstránenie stavby zabezpečoval, ale nevie, kto stavbu odstránil.

Svedkyňa - poškodená Mgr. E. M. v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní (č. I. 249 - 251) vypovedala k možnostiam uplatnenia nároku na náhradu škody na životnom prostredí v dôsledku zničenia biotopu. Na mieste činu nebola. O skutočnosti, že na pozemku je postavená stavba, sa dozvedela z predvolania na OR PZ. Na úrad ochrany životného prostredia im nebola doručená žiadosť o vydanie stavebného alebo územného povolenia, neevídujú ani žiadosť o vydanie povolenia na zničenie biotopu, resp. žiadosť o súhlas na zásah do biotopu. Miesto činu je chránené územie Malé Karpaty, zároveň je to územie vyhlásené ako chránená krajinná oblasť, kde platí I. stupeň ochrany. Nevie povedať rozlohu plochy s odstráneným a poškodeným biotopom.

Z dôvodu odstraňovania rozporu bola postupom podľa § 264 ods. 2 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu z prípravného konania zo dňa 08. 01. 2020 (č. I. 95), podľa ktorej na pozemku p. č. 2291/1 v katastrálnom území Lošonec bola postavená chatka, kde podľa vyjadrenia CHKO Modra bol poškodený biotop na ploche cca 300 m², a to európskeho významu Lk1 Nižinné a podhorské kosné lúky, kde bola touto štátnou organizáciou stanovená spoločenská hodnota v celkovej výške 12.744 eur, čo mu svedkyňa - poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že nevie presne, či túto informáciu mala v predvolaní napísanú, konkrétne sa vyjadrovala iba k nároku na škodu. Nevidela, ako konkrétne to územie vyzera.

Svedok - poškodený Ing. R. R. na hlavnom pojednávaní (č. I. 269 - 271) uviedol, že Lesy Slovenskej republiky k stavbe na krmivo na pozemku, ktorý vlastnili, vydali stanovisko - súhlas k umiestneniu skladu krmiva. Stanovisko vyžiadal obžalovaný, nevie, či ako osoba alebo ako spoločnosť. Do kontaktu s obžalovaným prišiel až pri vyšetovaní veci. Nevie, kde bol objekt postavený, kto a kedy ho postavil. V predmetnej lokalite sa ako súkromná osoba vôbec nezdržiava, ako zamestnanec maximálne raz za rok. Postavený objekt videl, po oslovení vyšetrovateľom sa tam išiel pozrieť. Nie je časté sa vyjadrovať k žiadosti k stavbe, aj keď poľovnícke združenia majú povinnosť oslovovať vlastníka. Informoval sa, že objekt je v súčasnosti odstránený, nevie kto a kedy ho odstránil.

Sám je poľovník, poľuje 15 rokov, poľovnícke zariadenia zhotovoval, vo svojej lesníckej alebo poľovníckej praxi sa nestretol s tým, že by sa poľovnícke zariadenia ohlasovali alebo sa na ne žiadalo povolenie. Pre odstránenie rozporov bola postupom podľa § 264 ods. 2 Trestného poriadku čítaná časť zápisnice o výsluchu z prípravného konania zo dňa 08. 01. 2020 (č. I. 83), k čomu svedok - poškodený uviedol, že nepopiera, že sa vyjadril, že chata bola postavená odhadom možno v roku 2018, ale je to len odhad, presný dátum nevie.

Svedok H. N. na výsluchu na hlavnom pojednávaní (č. I. 271 - 273) uviedol, že sa jedná o chatu - senník, na ktorú stavebné povolenie nedával, vôbec netušil, že objekt vznikol. Je starostom obce Lošonec, bol ním aj v rokoch 2016, 2018. O existencii stavby sa dozvedel od občanov, ktorí chodia na prechádzky, menovať ich nevie. Vedel, že nejaký pán tam robil prístrešok, po tom, ako bol vypovedať, sa tak bol pozrieť a bola tam chata, nie senník. Výstavba bola hotová, jednalo sa o unimobunku s nadstavenou strechou, bolo to obité, mohlo to byť aj stavané, rozmery 3 x 5 m. Stavbu nevidel, keď sa stavala. V interiéri nebol. Následne zistil, že pozemok patrí štátnym lesom. Nevie, kto stavbu využíval a na aký účel, pripadalo mu však logicky, že keď je to na lesnom pozemku, tak ju využívajú lesníci, ale hovorilo

sa všeličo. Netuší, kto stavbu postavil. Naposledy, keď išiel okolo, stavba bola odstránená, už to nemalo ani betónový základ, dá sa povedať, že je to v pôvodnom stave. Nevie, kto ju odstránil, ale malo to patriť H.ovcom, tak asi on. Pri odstraňovaní nebol, ani povolenie nedával. Na polícii mu povedali, že stavbu stavali H.ovci, tak z toho dedukuje, že ju aj odstránili. Aj od polície sa dozvedel, že ju mali odstrániť H.ovci.

Svedok D. J. na hlavnom pojednávaní (č. I. 273 - 274) vypovedal, že začiatkom roka 2018 bol kolegyňami v práci požiadaný o zistenie, či sa v katastri Lošonec v lese na lúke nachádza nejaká postavená chata. Pracuje v CHKO Malé Karpaty od roku 2004 ako strážca. Išiel na určené miesto, nafotil malú chatu na okraji lúky a zistené skutočnosti odovzdal na správe Lesov. Chata sa tam nachádza a viac sa týmto prípadom nezaoberal. Chata mala obdĺžnikový tvar, sedlovú strechu, obložená dreveným obkladom, robilo to dojem, ako by to bol možno lodný kontajner alebo väčšia unimobunka, presne si nepamätá, bol tam len jedenkrát. V čase, keď chatu fotil, nezaznamenal žiadny pohyb osôb. Na chate boli aj okenice, dovnútra vidieť nebolo ani tam nepozeral. Pripomínalo mu to bežnú chatu ako boli desiatky po celom území, ťažko povedať, na čo mohla slúžiť, aj na rekreáciu, ako skladisko. Chata sa nachádzala v druhom stupni ochrany, v chránenom vtáčom území.

Svedkyňa Mgr. D. T. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní (č. I. 293 - 295) uviedla, že do roku 2019 pracovala ako botanička na správe Malé Karpaty. V roku 2018 jej bol pridelený na vybavenie spis, pri ktorom bolo treba vyčíslieť hodnotu zničeného biotopu, spôsobeného výstavbou chaty na parcele, ktorej číslo si nepamätá, v katastrálnom území Lošonec. Bola to lúka, kde bola postavená chata, ku ktorej bol vybudovaná štrková cesta. Pôvodne na tom pozemku bola lúka európskeho významu, oblasti Nížinné a podhorské lúky, 6150 kód. Je to vlastne významný biotop, územie sa nachádza v chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty, v Chránenom vtáčom území Malé Karpaty, ktoré je zaradené do siete Natura, druhý stupeň ochrany. Pre akýkoľvek zámer na území Natura podľa § 28 vtedy platného zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, ak takýto zámer nebol na prospech územia alebo nesúvisel so starostlivosťou o toto územie, muselo byť toto odsúdeného z hľadiska vplyvov na predmet ochrany územia. Keďže k takémuto niečomu sa nevyjadrovali, predpokladali, že išlo o nelegálnu stavbu. Jej úlohou bolo vyčíslieť hodnotu zničeného biotopu, pretože stavbou, nepredpokladali by, že by sa stavba odstránila, došlo k zničeniu biotopu, tak isto na štrkovej ceste, ktorá bola ojazdená, biotop by tam už neexistoval. Podľa vyhlášky č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonával uvádzaný zákon o ochrane prírody, hodnota biotopu 1 m² bola 21,24 eura. V prípade, že biotop sa nachádza v chránenom území, jeho hodnota sa zvýši až o 100 %, preto spoločenská hodnota zničeného biotopu vyšla na 12.744 eur. V roku 2019 bola na lokalite pozrieť, chata už bola odstránená, zostal tam ešte na prístupovej ceste štrk. Ak by sa štrk vyhrabal a lokalita by sa pravidelne kosila, je to súčasť lúky, v priebehu niekoľkých rokov by došlo k obnoveniu biotopu, v daždivom období by to mohlo byť aj rýchlejšie. Existencia stavby mala na biotop negatívny vplyv.

Poľovnícke zariadenia sú také ako iná stavba, treba požiadať okresný úrad, odbor životného prostredia. Keby sa úrad dozvedel o takomto zámere, oslovil by správu Malé Karpaty na posúdenie prípadného vplyvu stavby na ochranu prírody. Keby tam oficiálna žiadosť bola, určite by boli upozornení na to, že tam existuje chránený biotop, že by mohol byť zničený. Vtedy by sa vyžadoval súhlas na zásah do biotopu európskeho významu zase od okresného úradu, ktorý by ich požiadal, aby uviedli hodnoty biotopu a všetko, čo tam treba. Každá činnosť, ktorá sa ide realizovať v chránenom území európskeho významu, musí byť posúdená z hľadiska vplyvov na ochranu prírody. Je názoru, že poľovnícke zariadenie sa má posudzovať ako stavba a má byť naň vydané stavebné povolenie, avšak, keďže je tam biotop, je tam potrebný súhlas od úradu. Ak by sa žiadalo stavebné povolenie, došlo by k upozorneniu o území druhého stupňa ochrany Natura a nedošlo by k tomu, čo došlo.

Postupom podľa § 264 ods. 2 Trestného poriadku boli odstraňované rozpory prečítaním časti zápisnice z prípravného konania zo dňa 09. 01. 2020 (č. I. 116), pričom svedkyňa spochybnila rozpornosť jej výpovede a uviedla, že pokiaľ stavba stála a bola by tam stále, tak biotop je zničený. Keď by išiel niekto stavať, robiť na tom území nejaký zásah, posudzoval by to úrad vzhľadom na rozlohu biotopu. Nevyšlo by to možno ako zásadný vplyv, možno by dostal stavebný súhlas na zásah do biotopu, určili by sa mu nejaké podmienky, za akých môže zatahnuť do biotopu, avšak v danom prípade sa o súhlas nepožiadalo a do biotopu sa zasiahlo. Svedkyňa ďalej uviedla, že vypovedá pravdivo aj teraz, teraz to posudzuje z hľadiska toho, že tam tá stavba už nie je a môže sa biotop obnoviť.

O tom, že je biotop zničený, rozhoduje organizácia štátnej ochrany prírody - CHKO, nie okresný úrad. Ak sa niekto vyjadroval v konaní o obmedzení užívania lesných pozemkov, tak to mal na starosti lesník, ona bola botanik.

So súhlasom procesných strán bol postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok č. 120/2018, vypracovaný Ing. Ladislavom Vaškom, znalcom z odboru: stavebníctvo, odvetvie: pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností (č. I. 141 - 158), zo záverov ktorého vyplynulo, že na parcele č. 2291/1 sa nachádza stavba „sklad krmiva“, ktorý má charakter chaty, podľa stavebného zákona sa jedná o stavbu postavenú na zemskom povrchu, kde osadenie si vyžadovalo úpravu podkladu - urovnávanie terénu, podkladná vrstva štrku a osadenie buniek na betónové kocky. Stavba nebola stavaná podľa platnej legislatívy, na danej parcele je postavený sklad krmiva na ploche 45 m², kde rozhodnutím Okresného úradu Trnava, pozemkový a lesný odbor, bolo vydané rozhodnutie - výnimka zo zakázaných činností v súlade s § 31 ods. 1 písm. a) a písm. c) Zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov, obmedzuje užívanie lesného pozemku na parc. č. 2291/1, vedenú v k. ú. Lošonec o výmere 45 m² z plnenia funkcií lesa na dobu platnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru za účelom umiestnenia skladu krmív. V čase obhliadky sa na parcele nenachádzali inžinierske siete. Podľa znalca je potrebné stavbu zlegalizovať podľa platného stavebného zákona, a to vydaním územného plánu, dodatočného stavebného povolenia pre stavbu skladu krmiva s príslušenstvom a napojením na inžinierske siete s dodržaním všetkých predpisov a noriem, týkajúcich sa výstavby v danej lokalite, s prihliadnutím na ochranu územia, požiaru bezpečnosť, bezpečnosť pri práci, znečistenie okolia zástavby a pod., navyše sa jedná o chránené územie Malé Karpaty - druhý stupeň ochrany. Prístup cez cudzí pozemok, kde je potrebné zriadiť vecné bremeno práva prechodu a prejazdu k danej nehnuteľnosti, ktorá má navyše vybudovaný komín, kde pri uskladnení krmiva je nelogické, aby daná nehnuteľnosť slúžila ako sklad krmiva (daný sklad je predpríprava na chatu). Znalec záverom konštatuje, že sa jedná o stavbu, ktorá nemá charakter skladu krmív, ale chaty, stavba síce nie je ešte napojená na inžinierske siete, ale v interiérovej časti je príprava na pripojenie elektriny, vody a kanalizácie vo WC.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č. I. 121) a k nej pripojenej fotodokumentácie (č. I. 122 - 138) je zrejmé, že obhliadka miesta parcely registra „C“ č. 2291/1, GPS: 48.494970, 17.365263 sa uskutočnila dňa 19. 04. 2018, miesto (exteriér aj interiér objektu) bolo fotograficky zadokumentované.

Z odpovede obce Lošonec na žiadosť o spoluprácu zo dňa 12. 03. 2018 (č. I. 159) je zrejmé, že vlastníkom parcely č. 2291/1 v k. ú. Lošonec sú podľa LV č. 451 Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik. V súčasnosti registrujú postavenie stavby na uvedenej parcele bez žiadosti o stavebné alebo iné povolenie, nebola podaná žiadosť o zmenu stavby ani udržiavacie práce, po obhliadke stavby bolo zistené, že stavba je nová. Danú lokalitu územný plán obce Lošonec nerieši, ohľadom danej lokality neboli vydané žiadne písomnosti.

Z písomnosti vystavenej Štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky, Správou chránenej krajiny oblasti Malé Karpaty zo dňa 01. 03. 2018 (č. I. 160) vyplýva, že pozemok parc. č. 2291/1 v k. ú. Lošonec sa nachádza v Chránenej krajiny oblasti Malé Karpaty, kde platí druhý stupeň územnej ochrany, pozemok je zároveň súčasťou Chráneného vtáčieho územia Malé Karpaty, ktoré bolo vyhlásené vyhláškou MŽP SR č. 216/2005 Z. z. na účely zachovania biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovaných druhov vtákov. Pracovisko Modra nemá vedomosť o stavbe, neboli ani Okresným úradom Trnava oslovení na vydanie odborného stanoviska k tejto stavbe. Na výstavbu stavby v druhom stupni ochrany sa vyžaduje vyjadrenie orgánu ochrany prírody na umiestnenie stavby podľa § 9 ods. 1 písm. c) Zákona. Nakoľko je stavba umiestnená v Chránenom vtáčom území Malé Karpaty, vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 28 ods. 2 zákona, t. j. jej vplyv na predmet ochrany CHVÚ mal byť vyhodnotený v osobitnom konaní.

Zo stanoviska k výstavbe chaty v k. ú. Lošonec zo dňa 16. 08. 2018 (č. I. 161) vyplýva, že ak by k zámeru výstavby predmetnej chaty prebehlo zisťovacie konanie a nepreukázal by sa významný vplyv na územie, okresný úrad v sídle kraja v Trnave by upozornil žiadateľa na skutočnosť, že na pozemku sa nachádza biotop európskeho významu Lk1 Nížinné a podhorské kosné lúky a žiadateľ musí požiadať okresný úrad o súhlas na zásah do biotopu v zmysle § 6 ods. 2 zákona. Pri výstavbe chaty došlo k zničeniu biotopu európskeho významu Lk1 Nížinné a podhorské kosné lúky vlastnou stavbou objektu a vytvorením štrkom vysypanej cesty na celkovej ploche cca 300 m². Celková spoločenská hodnota zničeného biotopu európskeho významu predstavuje 12.744 eur (21,24 eur/m²).

Z odpovede štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky na žiadosť o spoluprácu zo dňa 26. 02. 2018 (č. I. 162) vyplýva, že Lesy SR, š. p. OZ Smolenice je vlastníkom parcely č. 2291/1 v k. ú.

Lošonec, na ktorom pozemku je postavená stavba pozostávajúca minimálne z troch unimobuniiek bez základov - sklad krmiva. Pozemok nie je predmetom nájmu. O zriadenie stavby žiadal nájomca poľovného revíru MAJDÁN, a to Poľovnícka organizácia Karpatské poľovnícke združenie Lošonec 273, 919 04 Smolenice, písomný súhlas bol nimi udelený dňa 09. 08. 2016. Dňa 16. 09. 2016 im bolo doručené rozhodnutie Okresného úradu Trnava, pozemkového a lesného odboru, o udelení výnimky zo zakázaných činností, ktoré od zriaďovateľa stavby žiadali ako podmienku ku súhlasu.

Zo žiadosti Poľovníckej organizácie - Karpatské poľovnícke združenie zo dňa 05. 08. 2016 (č. I. 163) je zrejmé, že obžalovaný ako predseda poľovníckej organizácie žiadal Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, o vydanie písomného súhlasu pre umiestnenie poľovníckeho zariadenia - sklad krmiva, v lokalite „Ondrišková“, na parcele registra „C“, parcelné č. 2291/1, lesný pozemok, evidovaný pre k. ú. Lošonec.

Z vyjadrenia obce Lošonec zo dňa 30. 11. 2018 (č. I. 167 - 168) vyplýva, že obec ako príslušný stavebný úrad neviduje stavebné povolenie na stavbu realizovanú na parcele č. 2291/1 v katastrálnom území Lošonec. Vlastník stavby nie je súčasne vlastníkom pozemku. Stavba je umiestnená v lokalite v rozpore s územným plánom obce Lošonec - v oblasti, v ktorej je vylúčená zástavba, stavba je umiestnená v Chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty, kde platí druhý stupeň územnej ochrany podľa § 13 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a súčasne v Chránenom vtáčom území Malé Karpaty, ktoré bolo vyhlásené vyhláškou MŽP SR č. 216/2005 Z. z. na účely zachovania biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých vtákov.

Zo zmluvy č. 1673/2016-251 (č. I. 169 - 172) vyplýva, že táto bola uzavretá dňa 04. 07. 2016 medzi vlastníkmi poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru „MAJDÁN“, zastúpenými splnomocnencom Lesy Slovenskej republiky, š. p., a užívateľom Poľovníckou organizáciou - KARPATSKÉ POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE, zastúpeným Mgr. J. om H. om, zaevidovanej na Okresnom úrade Trnava dňa 11. 07. 2016, pričom predmetom zmluvy je užívanie poľovného revíru „MAJDÁN“, uznaného Rozhodnutím bývalého Okresného úradu v Trnave pod č. A98/01002 zo dňa 15. 01. 1998, o celkovej výmere 3.118,15 ha, s dobou nájmu 10 rokov od účinnosti zmluvy.

Zo súhlasu na umiestnenie poľovníckeho zariadenia - sklad krmiva zo dňa 09. 08. 2016 (č. I. 173) je zrejmé, že Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, udělili súhlas na umiestnenie poľovníckeho zariadenia - sklad krmiva v lokalite „Ondrišková“, na parcele registra „C“, parcelné č. 2291/1, lesný pozemok, evidovaný pre k. ú. Lošonec, a to v súlade s grafickým znázornením, ktoré tvorilo prílohu žiadosti.

Z rozhodnutia Okresného úradu Trnava, pozemkový a lesný odbor, č. OU-TT-PLO-2016/027330 zo dňa 06. 09. 2016, právoplatného dňa 07. 10. 2016 (č. I. 174 - 176) je zrejmé, že poľovníckej organizácii - Karpatskému poľovníckemu združeniu so sídlom v Lošonci bolo obmedzené užívanie lesného pozemku na parcele č. 2291/1 vedenú v k. ú. Lošonec o výmere 45 m² z plnenia funkcií lesa na dobu platnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru za účelom umiestnenia skladu krmív. Zároveň bolo žiadateľovi uložené uzatvoriť dohodu o poskytnutí náhrady za obmedzenie vlastníckych práv ihneď po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

Z listiny - znaleckého posudku č. 11/2017, vypracovaného Ing. Richardom Hájkom, znalcom z odboru lesníctvo, odvetvie odhad hodnoty lesov (č. I. 178 - 182), predloženého poľovníckou organizáciou - Karpatské poľovnícke združenie na základe výzvy k predloženiu znaleckého posudku (č. I. 177), vyplýva, že výška náhrady za stratu mimoprodukčných funkcií lesa (odvodu) pri trvalom vyňatí lesného pozemku - parcely registra „C“ č. 2291/15 o výmere 189 m² z plnenia funkcií lesov v k. ú. Lošonec, obec Lošonec, okres Trnava, v súvislosti s plánovanou výstavbou, je 357,59 eur.

Z listu vlastníctva č. 451, vedeného Okresným úradom Trnava, odbor katastrálny, pre okres Trnava, obec Trnava, katastrálne územie Lošonec (č. I. 183) je zrejmé, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti evidovanej na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape, parcelné číslo 2291/1 - lesný pozemok o výmere 505520 m², sú Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik.

Z usmernenia Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy, zo dňa 14. 11. 2012 (č. I. 297) vyplýva, že povoľovanie poľovníckych

zariadení nie je v kompetencii stavebných úradov, ktorá skutočnosť je zrejmá z výkladového stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 06. 11. 2012 (č. I. 298).

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti konania, súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nasvedčujú záveru, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby a po právnej stránke kvalifikovaný ako prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, ktorý je obžalovanému kladený obžalobou za vinu, sa stal, avšak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

K oslobodeniu spod obžaloby

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Na práve uvedenú základnú zásadu trestného konania nadväzuje základná zásada deklarovaná v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona rovnako ako v odseku 2 sa páchatel' potrestá, ak v chránenom území neoprávnene postaví stavbu.

Skutková veta obžaloby má svoj odraz vo vykonanom dokazovaní v tom ohľade, že skutok tak, ako je popísaný, sa skutočne stal.

Bolo nepochybne preukázané, že podľa listu vlastníctva č. 451, vedenom Okresným úradom Trnava, odbor katastrálny, pre okres Trnava, obec Lošonec, katastrálne územie Lošonec, sú LESY Slovenskej republiky, š. p., výlučným vlastníkom nehnuteľnosti evidovanej ako parcela registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape ako parcela č. 2291/1, druh pozemku - lesné pozemky, o výmere 505520 m².

V zmysle zmluvy č. 1673/2016-251, uzatvorenej dňa 04. 07. 2016 a zaevidovanej na Okresnom úrade Trnava dňa 11. 07. 2016, užíva poľovnícka organizácia - KARPATSKÉ POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE poľovný revír „MAJDÁN“, uznaný Rozhodnutím bývalého Okresného úradu v Trnave pod č. A98/01002 zo dňa 15. 01. 1998, o rozsahu 3.118,15 ha, a to po dobu 10 rokov odo dňa účinnosti zmluvy.

Na základe žiadosti poľovníckej organizácie - KARPATSKÉ POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE, zastúpenej obžalovaným, zo dňa 05. 08. 2016 udelili Lesy Slovenskej republiky dňa 09. 08. 2016 súhlas na umiestnenie poľovníckeho zariadenia - sklad krmiva v lokalite „Ondrišková“ na parcele registra „C“, parcelné číslo 2291/1, lesný pozemok, evidovaný pre k. ú. Lošonec, a nadväzujúcim rozhodnutím Okresného úradu Trnava, odbor pozemkový a lesný, č. OU-TT-PLO-2016/027330 zo dňa 06. 09. 2016,

právoplatným dňa 07. 10. 2016, došlo k udeleniu výnimky zo zakázaných činností v súlade s § 31 ods. 1 písm. a) a písm. c) Zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov a k obmedzeniu užívania lesného pozemku na uvedenej parcele o výmere 45 m² z plnenia funkcií lesa na dobu platnosti zmluvy o užívanie poľovného revíru za účelom umiestnenia skladu krmív, a to za poskytnutie náhrady za obmedzenie vlastníckych práv, k čomu na výzvu Lesov Slovenskej republiky zo dňa 30. 11. 2016 predložila poľovnícka organizácia - KARPATSKÉ POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE znalecký posudok č. 11/2017, vypracovaný znalcom Ing. Richardom Hájekom, vo veci stanovenia výšky náhrady za stratu mimoprodukčných funkcií lesa (odvodu) pri trvalom vyňatí lesného pozemku, ktorý ustálil výšku náhrady na sumu 357,59 eur.

V súdnej veci nebolo sporné, že na vyššie konkretizovaných lesných pozemkoch patriacich LESOM Slovenskej republiky, š. p., konkrétne na GPS súradniciach 48.494840 a 17.365392, bola postavená stavba, v dôsledku ktorej výstavby došlo k poškodeniu biotopu európskeho významu Lk1 Nížinné a podhorských kosných lúk.

Skutočnosť, že parcela registra „C“, parcelné číslo 2291/1, v katastrálnom území Lošonec, je súčasťou Chráneného vtáčieho územia Malé Karpaty, ktoré bolo vyhlásené Vyhláškou Ministerstva životného prostredia č. 216/2005 Z. z., na účely zachovania biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovaných druhov vtákov, patriaceho do európskej sústavy chránených území NATURA 2000, kde platí druhý stupeň ochrany v zmysle Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, mal súd preukázané jednak zo svedeckých výpovedí D.a Marka a Mgr. Dariny Váľkovej, a jednak z listinných dôkazov - z písomnosti vystavenej Štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky, Správou chránenej krajinej oblasti Malé Karpaty, zo dňa 01. 03. 2018 a z jej stanoviska k výstavbe chaty v k. ú. Lošonec zo dňa 16. 08. 2018, ako aj z vyjadrenia obce Lošonec zo dňa 30. 11. 2018.

Miesto, kde došlo k realizácii stavby, ako aj vizuál stavby, boli ustálené obhliadkou miesta činu dňa 19. 04. 2018 a v rámci nej vyhotovenou fotodokumentáciou. Uvedené tiež vyplynulo z výpovede svedkov H.a Rábaru, D.a Marka a Mgr. Dariny Váľkovej, ale aj zo znaleckého posudku č. 120/2018, vypracovaného znalcom Ing. Ladislavom Vaškom. Napokon, ani tieto skutočnosti sporné neboli.

Podľa prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena došlo k postaveniu stavby „skladu krmiva“, ktorá však podľa situácie a dispozičného riešenia má charakter chaty, a to bez príslušného povolenia, čím došlo zo strany obžalovaného ku konaniu v rozpore s ustanovením § 55 ods. 1 Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ako i § 13 ods. 2 písm. b), § 26 ods. 5, § 28 ods. 2 Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.

Naproti tomu sa obhajoba bránila tým, že stavba je objektom slúžiacim pre užívateľa poľovného revíru ako poľovnícke zariadenie a je umiestnená legálne.

Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon; ďalej len „Stavebný zákon“) rieši problematiku územného plánovania, procesy výstavby a povoľovania jednotlivých stavieb.

Podľa § 55 ods. 1 Stavebného zákona stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „Zákon o ochrane prírody a krajiny“) upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny.

Podľa § 13 ods. 2 písm. b) Zákona o ochrane prírody a krajiny na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na likvidáciu existujúcich trvalých trávnych porastov s výnimkou činnosti povoľovanej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 26 ods. 5 Zákona o ochrane prírody a krajiny v chránenom vtáčom území sa zakazuje vykonávať činnosti, ktoré môžu mať negatívny vplyv na predmet jeho ochrany. Na vykonanie náhodnej ťažby a

opatrení na ochranu lesa v chránenom vtáčom území, v ktorom platí iný ako piaty stupeň ochrany, sa primerane vzťahujú ustanovenia § 14 ods. 6 a 7.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o ochrane prírody a krajiny pre územia európskej sústavy chránených území sa v dokumentácii ochrany prírody a krajiny podľa § 54 ods. 4 písm. a), b) a d) určia opatrenia, ktoré zodpovedajú ekologickým požiadavkám druhov a biotopov, na ochranu ktorých boli tieto územia zaradené do národného zoznamu alebo vyhlásené za chránené územia, v súlade so zabezpečením cieľa podľa odseku 1. Tieto opatrenia sa v príslušnom rozsahu uplatnia aj v plánovacích dokumentoch podľa osobitných predpisov, ktoré určujú podmienky alebo spôsob využívania týchto území.

Keďže sa vykonaným procesom dokazovania nepodarilo jednoznačne a bez pochybností preukázať, že stavba „sklad krmiva“ má charakter chaty, a na preukázanie tejto skutočnosti nebol produkovaný zo strany prokurátora ani žiadny relevantný dôkaz, nemožno konštatovať, že by postavením stavby obžalovaným došlo k porušeniu ustanovenia § 55 ods. 1 Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a ustanovenia § 13 ods. 2 písm. b), § 26 ods. 5, § 28 ods. 2 Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.

Je pravdou, že Ing. Ladislavom Vaškom, znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, bol vypracovaný znalecký posudok č. 120/2018, pričom znalec skonštatoval, že sklad krmiva má podľa situácie a vnútorného dispozičného riešenia charakter stavby, ktorá nie je postavená v súlade s platnou legislatívou. Znalec však v znaleckom posudku (pod bodom 7. iné zistenia) tiež uviedol, že daný sklad je predpríprava na chatu, čím pripustil, že predmetný objekt je sklado. Znalecký posudok si vnútorne odporuje, keď znalec na jednej strane tvrdí, že „sklad krmív“ má charakter stavby, na druhej strane hovorí len o akejsi predpríprave na chatu.

Znalecký posudok je dôkazný prostriedok, ktorý je objektom hodnotenia zo strany konajúceho orgánu, ako aj iné dôkazné prostriedky. Podáva síce odpoveď na odbornú otázku, ktorú si konajúci orgán verejnej moci objektívne nie je schopný zodpovedať, no hodnotenie informácie z neho plynúcej je už úlohou konajúceho orgánu verejnej moci (Najvyšší súd Českej republiky, sp. zn. 6 Tz 43/70).

V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti, že úlohou znalca nemôže byť právne posudzovanie, či stavba (ne)bola postavená v súlade s platnou legislatívou. Jeho úlohou je poskytovať odborné znalosti a zodpovedať odborné otázky súvisiace s objasňovaním skutočností dôležitých pre trestné konanie. Preto súd na závery znalca, týkajúce sa charakteru stavby a jej súladu s legislatívou, neprihliadal, stotožňujúc sa tiež s obhajobou, že znalec Ing. Ladislav Vaško vzhľadom na znalecké odvetvie, v ktorom je zapísaný, nemôže posudzovať dodržiavanie stavebných predpisov. Toto patrí len znalcovi z odvetvia projektovanie v stavebníctve.

Možno tak uzavrieť, že stavba - sklad krmiva má charakter poľovníckeho zariadenia v zmysle § 2 písm. k) Zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda je objektom slúžiacim na prikrmovanie zveri, napájanie zveri, pozorovanie zveri, lov zveri, vrátane jej odchytu a uskladňovania krmiva pre zver v poľovnom revíri, na umiestnenie ktorého bol Lesmi Slovenskej republiky, š. p., udelený súhlas v súlade s ustanovením § 26 ods. 1 písm. c) Zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov, na čo nadväzovalo rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru pozemkového a lesného, č. OU-TT-PLO-2016/027330 zo dňa 06. 09. 2016, právoplatné dňa 07. 10. 2016, ktorým sa povolilo poľovníckemu združeniu vykonávať terénne úpravy, stavať ploty alebo budovať chodníky, narúšať pôdny kryt, odvážať lesnú pôdu alebo hrabanku, stavať posedy, príbytky alebo tábory mimo vyznačených miest podľa § 31 ods. 1 písm. a) a c) Zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch. Osobitne súd poukazuje na ustanovenie § 31 ods. 8 Zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch, v zmysle ktorého zákaz stavať príbytky sa nevzťahuje na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu. Povoľovanie poľovníckych zariadení pritom nie je v kompetencii stavebných úradov, čo vyplýva aj z obhajobou zadovážených listín (usmernenie, výkladové stanovisko).

Na tomto mieste súd podporne poukazuje aj výpoveď svedka D.a Marka, ktorý pripustil možnosť, že by stavba bola skladiškom, a v neposlednom rade aj na fotodokumentáciu vyhotovenú pri obhliadke miesta činu (fotografie č. 13 až č. 20) a zápisnicu o obhliadke miesta činu, z ktorej je zrejmé, že v spodnej časti stavby sa nachádza veľká miestnosť, kde asi do polovice sa nachádza seno. Pokiaľ

prokurátor poukazoval na naštiepané drevo uskladnené pri múre, súd sa nestotožňuje s tým, že by uvedené vylučovalo možnosť využívania stavby na skladové účely, práve naopak.

V ďalšom sa súd zamerával na dokazovanie v tom smere, či k postaveniu stavby na vyššie špecifikovanom území došlo konaním obžalovaného, keďže táto skutočnosť bola v konaní sporná.

Obžalovaný potvrdil, že objekt v danej lokalite postavený bol, avšak jednoznačne poprel, že by tento on zrealizoval, umiestnil alebo staval, objednával naň nejaký materiál, alebo že by dal na jeho výstavbu pokyn, financie alebo súhlas, resp. iným spôsobom na stavbe participoval.

Svedkyňa Mgr. E. M. sa vyjadrovala k otázke náhrady škody, na mieste činu nebola, objekt nevidela, ani ako územie vyzeralo. Kto mal objekt postaviť, sa nezmienila.

Ani svedok Ing. R. R. nevedel, kto a kedy objekt postavil, tento iba videl.

Aj svedok H. N. videl iba postavenú stavbu, netuší, kto stavbu postavil. Pokiaľ sa aj svedok vyjadril, že ju stavali H.ovi, je potrebné zároveň dodať, že svedok tiež uviedol, že túto informáciu má len od polície. Napriek tomu, z takéhoto vyjadrenia svedka nemožno vôbec jednoznačne vyvodiť, že by mal stavbu zrealizovať práve obžalovaný, práve naopak, išlo by len o domnienku.

Tiež svedok D. J. videl iba postavenú stavbu, nezaznamenal tam žiadny pohyb.

Svedkyňa Mgr. D. T. vyčíslovala hodnotu zničeného biotopu, nevyjadrovala sa, kto mal objekt postaviť.

Hoci vyššie uvedení svedkovia neboli priamymi svedkami skutku, ich výpovede sa vzájomne potvrdzujú, sú logické a sú v zhode s ostatnými vykonanými dôkazmi. Neboli teda zistené žiadne dôvody, ktoré by vierohodnosť ich výpovedí spochybňovali. Svedkovia vypovedali o tom, čo im bolo o skutku a o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie známe, ktoré sami vnímali, alebo o ktorých sa dozvedeli. Aj napriek tomu však z vykonaných svedeckých výpovedí, a ani z iných dôkazov, nevyplývalo, že by obžalovaný mal byť osobou, ktorá objekt postavila.

Pokiaľ prokurátor poukazoval na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, z ktorého by bolo možné dedukovať, že obžalovaný stavbu v chránenom území postavil, k tomuto je potrebné uviesť, že súd postupuje v súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Trestného poriadku a pri svojom rozhodovaní prihliada len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Týmto postupom bolo ustálené, že vina obžalovaného bola bez rozumných pochybností vyvrátená vykonaným procesom dokazovania. Obžalovaný tiež pred súdom vysvetlil, že pokiaľ v prípravnom konaní hovoril o určitých skutočnostiach ako „my“, hovoril za komunitu poľovníkov a v žiadnom prípade si takéto jeho vyjadrenie nemožno vysvetľovať ako priznanie sa k postaveniu či už skladu krmiva, alebo inej stavby. Súd takémuto tvrdeniu obžalovaného uveril, keďže v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaný osobne objekt postavil. Ani skutočnosť, že obžalovaný zabezpečil odstránenie predmetnej stavby, nepreukazuje, že stavbu aj postavil.

Vykonané dôkazy musia jednoznačne s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať tieto v prospech obžalovaného, a nie naopak.

V ustanovení § 2 ods. 4 Trestného poriadku je upravená zásada prezumpcie nevinu. Z tejto zásady vyplýva i pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého, ak zostanú po vykonaní dôkazov dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, ktoré nemožno rozptýliť vykonaním a skúmaním ďalších dostupných dôkazov, ktoré navrhli strany, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Pravidlo, že vina obžalovaného musí byť bez rozumných pochybností dokázaná, znamená, že obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, teda ani prípadnú skutočnosť svedčiacu o jeho nevine, ale dôkazné bremeno zaťažuje prokurátora.

Možno teda zhrnúť, že ak po vyčerpaní všetkých dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre vyvodenie trestnej zodpovednosti, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Podľa súdu, čo má odraz vo vykonanom dokazovaní, nebolo ani preukázané, že by obžalovaný mal nejakým spôsobom na stavbe objektu participovať, resp. jeho stavbu umožniť. Dôkazné bremeno pritom v tomto smere zaťažovalo prokurátora, ktorý ani neuvádzal, v čom malo spočívať konanie obžalovaného, ktorým by bolo umožnené postavenie stavby na danom území bez príslušného povolenia, t. j. aké konkrétne konanie obžalovaného prokurátor pod pojem „umožnil“ podradil, a za týmto účelom prokurátor ani nenavrhol vykonať, príp. doplniť dokazovanie, a to ani v štádiu po zrušení pôvodného rozsudku prvostupňového súdu odvolacím súdom. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa obžalovaný mal na realizácii stavby podieľať, zúčastňovať a rozhodovať o konkrétnom postupe pri jej výstavbe.

Súd preto konštatuje, že vykonanými dôkazmi sa nepodarilo preukázať, že skutok spáchal obžalovaný, resp. že on je tou osobou, ktorá podľa obžaloby mala umožniť postavenie stavby alebo sama stavbu neoprávnene v chránenom území postaviť.

O dodržiavaní všeobecných pravidiel spoločenského správania sa a zákonov zo strany obžalovaného svedčí aj odpis registra trestov (č. I. 411), podľa ktorého obžalovaný nemá záznam.

Aj z lustrácie z databázy súdov (č. I. 413 - 414) vyplýva, že voči obžalovanému nie je v súčasnosti vedené ďalšie trestné konanie, a rovnako táto skutočnosť vyplýva aj z lustrácie z generálnej prokuratúry (č. I. 412).

Čo sa týka lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. I. 415 - 420), z tejto je zrejmé, že obžalovaný má celkom 20 záznamov, vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku dôjde vtedy, ak dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa síce preukáže, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkriminovaný skutok spáchal. Totiž dôkazy v danom prejednávanom prípade preukazujú možnosť, že páchatelom, t. j. staviteľom predmetnej stavby je zrejme iná osoba, ktorá nedisponovala príslušným povolením na jej výstavbu v chránenom území, čím došlo k poškodeniu životného prostredia, a to bez ohľadu na výšku škody spôsobenú týmto konaním.

Zhrnúc uvedené, po vykonaní navrhnutých a dostupných dôkazov nemal súd inú možnosť, ako obžalovaného JUDr. J. H. spod obžaloby z vyššie uvádzaných dôvodov oslobodiť.

Záverom súd podotýka, že konanie pred súdom je kontradiktórne, v rámci ktorého súd rozhoduje na základe návrhov strán. Len výnimočne (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku) súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Takáto iniciatíva súdu je však limitovaná rovnosťou strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku).

Súd tiež uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008-1, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

K nevykonaniu dôkazov

Súd vo veci vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, s výnimkou listín navrhnutým prokurátorom, a to konkrétne záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu (č. I. 211) a časti sťažnosti

proti uzneseniu o vznesení obvinenia (č. I. 24 - 28; bod 3.12, bod 3.15, bod 6. a bod 7.), a to pre ich nedôvodnosť podľa § 277 ods. 2 Trestného poriadku, keďže nejde o relevantné dôkazy v trestnom konaní.

Okresný súd nepopiera, že sú prípustné aj iné dôkazné prostriedky než len tie, ktoré sú výslovne upravené v Trestnom poriadku (§ 119 ods. 3), avšak o to viac musia byť pri týchto presne nepomenovaných dôkazných prostriedkoch dodržané zákonné pravidlá platné pre vykonávanie obdobných dôkazných prostriedkov v trestnom konaní, ktoré sú obsahom a účelom najbližšie spornému dôkaznému prostriedku.

Prokurátor uviedol, že ním navrhnuté dôkazy majú vyvracať obhajobu obžalovaného. Je tak zrejmé, že účelom vykonania týchto dôkazov bolo overenie pravdivosti obžalovaného alebo zistenie jeho postoja ku konkrétnym skutočnostiam. Trestný poriadok neupravuje hodnotenie alebo posudzovanie výpovede obvineného a túto činnosť ponecháva výhradne po podaní obžaloby súdom. Súd v rámci tohto prislúcha hodnotiť nielen obsah dôkazu, ale aj jeho zákonnosť a prípustnosť. Z uvedeného dôvodu nemožno použiť ako dôkaz v trestnom konaní vyjadrenie obžalovaného v rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu, resp. jeho odôvodnenie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pretože nemajú náležitosti predpokladané zákonom. V trestnom konaní možno ako dôkaz použiť len tie dôkazy, ktoré obžalovaný poskytol v súlade s ustanovením § 121 a nasl. Trestného poriadku, čo v prípade záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu a sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia splnené nie je. Nie je prípustné nimi nahrádzať výsluch obžalovaného, resp. iný úkon trestného konania. Použitie záverov prokurátorom navrhnutých dôkazov je preto neprípustné pre uznanie viny obžalovaného, resp. aj pre overenie vierohodnosti výpovede obžalovaného urobenej na hlavnom pojednávaní.

Všetky ostatné vykonané dôkazy sú prípustné a získané zákonným spôsobom. Napokon, zákonnosť či procesnú použiteľnosť dôkazov, o ktoré súd opiera svoje rozhodnutie, žiadna z procesných strán nenamietala.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Ide o obligatórny výrok súdu v prípade, ak postupuje súd podľa § 285 Trestného poriadku, t. j. keď obžalovaného spod obžaloby oslobodzuje. Nárok na náhradu škody totiž možno priznať len odsudzujúcim rozsudkom.

Hoci bol obžalovaný JUDr. J. H. spod obžaloby oslobodený, súd poškodených:

- LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351,
- Okresný úrad Trnava, Kollárova 8, Trnava, IČO: 00 151 866,

s nárokom na náhradu škody neodkázal na civilný proces, pretože poškodení si nárok na náhradu škody neuplatnili.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené v enunciacii tohto rozsudku a obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí by zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.